

การบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพตามหลักกัลยาณมิตรของครู
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1^{*}
MANAGING A PROFESSIONAL LEARNING COMMUNITY ACCORDING TO KALYANAMITTA
PRINCIPLES OF TEACHERS UNDER OFFICE OF AYUTTHAYA PRIMARY
EDUCATIONAL SERVICE AREA 1

¹ลธิชัย สุขสมกลิ่น Sitthichai Sukksomklin, ²บุญเชิด ชำนิศาสตร์ Booncherd Chumnisart,
³พระมหาญาณวัฒน์ จิตวาทณ Phramaha Yannawat Thitavahano
^{1,2,3}มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Thailand
Corresponding Author E-mail: jobsitichai@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาสภาพการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครู 2) เพื่อศึกษาวิธีการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพตามหลักกัลยาณมิตรของครู และ 3) เพื่อเสนอแนวทางการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพตามหลักกัลยาณมิตรของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 เป็นการวิจัยแบบผสมผสานวิธี ประกอบด้วย การวิจัยเชิงปริมาณ ใช้แบบสอบถามกลุ่มตัวอย่างที่เป็นครูโรงเรียนประถมศึกษา 335 คน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติพรรณนา ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิจัยเชิงคุณภาพ ทำการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ 5 รูป/คน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครู ในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก 2) วิธีการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพตามหลักกัลยาณมิตรของครู เป็นการเปิดโอกาสให้ครู และผู้ที่เกี่ยวข้องได้ร่วมแสดงความคิดเห็น ร่วมแรงร่วมใจกันในการส่งเสริมการเรียนรู้ตามบทบาทและหน้าที่ ได้รับมอบหมาย ร่วมกันเป็นทีมเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการทำงาน โดยการบูรณาการตามหลักกัลยาณมิตร 3) แนวทางการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพตามหลักกัลยาณมิตรของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 ประกอบด้วย (1) วิสัยทัศน์ร่วมทำให้เกิดพลังการทำงานมองเห็นภาพเป้าหมายเดียวกัน (2) ทีมร่วมแรงร่วมใจ การทำงานเป็นทีมตามบทบาทและหน้าที่ (3) ภาวะผู้นำร่วม ปรับเปลี่ยนบทบาทการทำงานร่วมกันเป็นทีม (4) การเรียนรู้พัฒนาวิชาชีพ เรียนรู้ร่วมกัน และนำสิ่งที่เรียนรู้ไปประยุกต์ใช้ (5) ชุมชนกัลยาณมิตร ขยายความร่วมมือให้กว้างขวางออกไปจนถึงเครือข่ายที่สัมพันธ์กับชุมชน บูรณาการด้วยหลักกัลยาณมิตร และ (6) โครงสร้างสนับสนุนชุมชนออกแบบการทำงานร่วมกันที่บ่งบอกถึงความเป็น PLC ให้เอื้อต่อการเรียนรู้ โดยสรุปองค์ความรู้จากการวิจัย คือ DOTVKL

คำสำคัญ: การบริหารจัดการ, ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ, หลักกัลยาณมิตร

Abstract

The objectives of this research were: 1) to study the condition of teachers' professional learning community management, 2) to study how to manage the professional learning community according to Kalyanamitta principles of teachers, and 3) to propose management guidelines of managing a professional learning community according to Kalyanamitta principles of teachers Under the Office of Phra Nakhon Si Ayutthaya Primary Educational Service Area 1. Mixed methods research was designed consisted of a quantitative research using a questionnaire sample of 335 primary school teachers. Data were analyzed by descriptive statistics such as percentage, mean, standard deviation. For qualitative research conducted interviews with 5 key informants/person. Data was analyzed by content analysis. Results showed that 1) the condition of the community management of professional learning of teachers, the overall and each aspect were at a high level. 2) The method of managing the professional learning community according to Kalyanamitta principles of teachers, this is an opportunity for teachers and related people to share their opinions, work together to promote learning according to the roles and duties assigned, working together as a team to achieve work efficiency. 3) Guidelines for managing a professional learning community according to Kalyanamitta principles of teachers under the Ayutthaya Primary Educational Service Area Office 1, consisting of: (1) the same goal to build the power of work, (2) the team joins together teamwork according to roles and duties, (3) joint leadership, change the role of working together as a team, (4) Learning/professional development, learn together and apply what has been learned. (5) Kalyanamitta Community, expand cooperation to reach a network that is related to the community integrated with Kalyanamitta principles, and (6) community support structures designed to work together in a way that indicates the PLC's identity to facilitate learning. In summary, the body of knowledge from the research is DOTVKL.

Keywords: Managing, Professional Learning Community, Kalyanamitta Principles

บทนำ

ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูในโรงเรียน หรือ Professional Learning Community (PLC) เป็นแนวทางที่พัฒนาการศึกษาทุกระดับโดยหัวใจสำคัญของ PLC คือ เป็นเครื่องมือในการดำรงชีวิตที่ดีของครูในยุคศตวรรษที่ 21 ที่การเรียนรู้ในโรงเรียนต้องเปลี่ยนไปจากเดิมโดยสิ้นเชิง ครูต้องเปลี่ยนบทบาทจาก “ครูสอน” (Instructor) มาเป็น “ครูฝึก” (Coach) หรือครูผู้อำนวยความสะดวกในการเรียน (Learning Facilitator) ห้องเรียนต้องเปลี่ยนจากห้องสอน (Class Room) มาเป็นห้องทำงาน (Studio) และหากมองอีกมุมหนึ่ง PLC คือ เครื่องมือสำหรับให้ครูรวมตัวกันเป็นชุมชน (Community) ครูช่วยกันขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลงในระดับปฏิบัติการการเรียนรู้เป็นการปฏิบัติที่เกิดจากภายใน คือ ครูร่วมกันดำเนินการ เพื่อให้การปฏิบัติการเรียนรู้ดำเนินคู่ขนานและเสริมแรงกันทั้งจากภายในและภายนอก (วิจารณ์ พานิช, 2559) ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเป็นการรวมตัว ร่วมมือร่วมใจ และร่วมเรียนรู้ร่วมกันของครู ผู้บริหาร และนักการศึกษาบนพื้นฐานความสัมพันธ์แบบกัลยาณมิตร มีวิสัยทัศน์ คุณค่า เป้าหมาย และภารกิจร่วมกันโดยทำงานร่วมกันแบบทีมการเรียนรู้ที่มีครูเป็นผู้นำร่วมกันและผู้บริหารเป็นผู้ดูแลสนับสนุนสู่การเรียนรู้และพัฒนาวิชาชีพ เปลี่ยนแปลงคุณภาพตนเองสู่คุณภาพการจัดการเรียนรู้ที่เน้นความสำเร็จ หรือประสิทธิผลของผู้เรียนเป็นสำคัญและความสุขของการทำงานร่วมกันของสมาชิกในชุมชนการเรียนรู้ (เอกพล อยู่ภักดี และวัลลภา อาริรัตน์, 2560) คือ การรวมตัว ร่วมใจ ร่วมพลัง ร่วมทำ และร่วมเรียนรู้ร่วมกันของครู ผู้บริหาร และนักการศึกษาบนพื้นฐานวัฒนธรรมความสัมพันธ์แบบกัลยาณมิตรสู่คุณภาพการจัดการเรียนรู้ที่เน้นความสำเร็จ หรือประสิทธิผลของผู้เรียนเป็นสำคัญและความสุขของการทำงานร่วมกันของสมาชิกในชุมชน PLC เป็นเครื่องมือในการพัฒนาไม่ใช่หัวเรื่องในการสอน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2560)

จากการวิจัยเกี่ยวกับชุมชนแห่งการเรียนรู้ จากตัวอย่างงานวิจัยพบว่า ชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพโดยผสมผสานเทคโนโลยีเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้โดยใช้ศิลปะเป็นฐานที่ส่งเสริมความสามารถในการสร้างสรรค์นวัตกรรมของนักเรียนระดับประถมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพ ที่พัฒนาขึ้นประกอบด้วย 1) หลักการ 2) วัตถุประสงค์ 3) เงื่อนไขสำคัญในการนำรูปแบบไปใช้ให้ประสบความสำเร็จ 4) ขั้นตอนการดำเนินการตามระยะของกระบวนการของชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพ ชื่อว่า IDEA Model ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 การสร้างแรงบันดาลใจขั้นที่ 2 การกำหนดเป้าหมาย ขั้นที่ 3 การเสริมสร้างพลังการสอน และขั้นที่ 4 การทบทวนและปรับปรุงพัฒนา รูปแบบที่พัฒนาขึ้นมีการให้คำแนะนำช่วยเหลือ (Coaching) การเป็นผู้ดูแลให้คำปรึกษา (Mentoring) สะท้อนผลแลกเปลี่ยนความคิดเห็น (Reflection) การพัฒนาการจัดการเรียนรู้ (Evolution) ผ่านเทคโนโลยีในกระบวนการชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอและครูมีพัฒนาการในการจัดการเรียนรู้โดยใช้ศิลปะเป็นฐานส่งเสริมความสามารถในการสร้างสรรค์นวัตกรรม โดยใช้แบบประเมินสมรรถนะการจัดการเรียนรู้โดยใช้ศิลปะเป็นฐาน โดยการโค้ชโดยผู้เชี่ยวชาญ (Expert Coaching) และโค้ชแบบเพื่อนร่วมวิชาชีพ (Peer Coaching) และการโค้ชโดยผู้บริหาร (Executive Coaching) มีพัฒนาการในการออกแบบการจัดการเรียนรู้สูงขึ้น (สุวิมล สพฤกษ์ศรี, 2561) และการพัฒนารูปแบบชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพด้วยกระบวนการวิจัยปฏิบัติการแบบร่วมมือร่วมพลังในโรงเรียนประถมศึกษาที่ผลการวิจัยพบว่า องค์ประกอบชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพประกอบด้วย 1) ระดับศักยภาพของบุคคล 2) องค์ประกอบ คือ (1) การสร้างความรู้เชิงรุกและเชิงสะท้อนผล (2) ความเป็นปัจจุบันและเท่าทันยุคสมัย 2) ระดับศักยภาพระหว่างบุคคล 4 องค์ประกอบ คือ (1) การมีวิสัยทัศน์และค่านิยมร่วมกัน (2) การเรียนรู้ร่วมกัน (3) การร่วมกันแบ่งปันวิธีการปฏิบัติงาน (4) การร่วมกัน

สะท้อนผล 3) ระดับศักยภาพขององค์กร 3 องค์ประกอบ คือ (1) ปัจจัยสนับสนุนทางโครงสร้าง (2) ปัจจัยสนับสนุนทางสังคม (3) การสนับสนุนส่งเสริมด้านภาวะผู้นำร่วมองค์ประกอบ มีความตรงเชิงโครงสร้างตามผลการวิเคราะห์โมเดลความสัมพันธ์พหุมิติ พระระดับแบ่งเป็นระดับบุคคลและระดับหน่วยงาน (โรงเรียน) มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ (กัสมัสส์ อาแด, 2561)

นอกจากนี้ คุณสมบัติที่สำคัญที่สุดของครูตามหลักพุทธธรรมที่สำคัญประการหนึ่ง คือ ความเป็นกัลยาณมิตร เพราะพระพุทธศาสนาถือว่าความสัมพันธ์ของผู้สอนที่มีต่อผู้เรียนนั้นอยู่ในฐานะเป็นกัลยาณมิตร กล่าวคือเป็นผู้ช่วยเหลือแนะนำผู้เรียนให้ดำเนินก้าวหน้าไปในมรรคาแห่งการฝึกอบรมองค์คุณทั้ง 7 นี้เป็นคุณลักษณะที่ผู้สอนหรือครูผู้มีความกรุณาโดยทั่วไปจะมีได้ไม่จำกัดเฉพาะพระพุทธเจ้าเท่านั้นโดยองค์ความประพฤติ 7 ประการที่จัดเป็นคุณสมบัติพื้นฐานของครู 7 ประการของกัลยาณมิตร ได้แก่ 1) น่ารัก 2) น่าวางใจ 3) นำเจริญใจ 4) รู้จักพูดหรือพูดเป็น 5) รู้จักฟังหรือฟังเก่ง 6) แกล้งเรื่องเล็กซึ่งได้ 7) ไม่ชักจูงไปนอกเรื่อง (พระธรรมปิฎก (ป. อ. ปยุตฺโต), 2545)

จากเป็นเหตุผลและความสำคัญดังกล่าว ผู้ศึกษาจึงมีความสนใจใคร่จะศึกษาการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ (Professional Learning Communities : PLC) โดยบูรณาการหลักธรรมทางพระพุทธศาสนา เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาเพื่อสร้างรูปแบบการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ (Professional Learning Communities : PLC) โดยบูรณาการเข้าให้กับหลักธรรมทางพระพุทธศาสนาเพื่อปรับเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของสมาชิกในการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ (Professional Learning Communities : PLC) ความเป็นของกัลยาณมิตรมีส่วนเกี่ยวข้องกับสังคมอย่างชัดเจน บุคคลถือว่าเป็นกัลยาณมิตรนั้นย่อมแสดงออกให้ปรากฏต่อสังคมเพื่อสร้างความเชื่อมั่น หรือให้ความมั่นใจแก่คนผู้พบเห็น เช่น ความเป็นที่รัก น่าเคารพ มีความรู้จริง รู้จักชี้แจงให้เข้าใจ เป็นที่ปรึกษาที่ดีมีลักษณะคำพูดที่น่าเชื่อถือและนำคนผู้อยู่ร่วมด้วยให้อยู่ในฐานะอันควร คือ การดำเนินชีวิตที่ดีงามซึ่งเป็นเครื่องมือในการสร้างความเชื่อและปรับทัศนคติที่ดีของสมาชิกให้อยู่บนพื้นฐานของเหตุผลและสร้างจิตสำนึกที่ดีให้ผู้เรียนยึดมั่นในคุณธรรมจริยธรรมตามหลักธรรมคำสอนทางพระพุทธศาสนา เพื่อเป็นการพัฒนาผู้เรียนและเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาองค์ที่รับผิดชอบในด้านการศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชนให้ผู้เรียนมีคุณภาพของชีวิตและอยู่ร่วมกับสังคม และสามารถดำเนินชีวิตอยู่ในยุคแห่งการเปลี่ยนแปลงนี้ได้อย่างมีความสุขได้สืบต่อไป

จากความสำคัญของปัญหาดังกล่าว ความผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการศึกษาเรื่องการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพตามหลักกัลยาณมิตรของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 เพื่อนำผลที่ได้จากการวิจัยไปพัฒนาครูให้เป็นบุคลากรทางการศึกษาที่สำคัญในการสั่งสอนนักเรียนให้เป็นคนดี คนเก่ง และมีความสุขต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1
2. เพื่อศึกษาวิธีการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพตามหลักกัลยาณมิตรของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1
3. เพื่อเสนอแนวทางการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพตามหลักกัลยาณมิตรของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed Methods Research) ประกอบด้วย การวิจัยเชิงปริมาณ และการวิจัยเชิงคุณภาพ มีขั้นตอนวิธีดำเนินการวิจัย 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาสภาพการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 ดังนี้

1. ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับสภาพการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 และทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา

2. ใช้แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพมีกลุ่มตัวอย่าง การวิจัยที่เป็นครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 ใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างด้วยการเปิดตารางของ Krejcie & Morgan จำนวน 335 คน มีเครื่องมือเป็นแบบสอบถาม และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติพื้นฐาน คือ ค่าร้อยละ ค่าความถี่ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ขั้นตอนที่ 2 วิธีการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพตามหลักกัลยาณมิตรของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 ดังนี้

1. วิเคราะห์เอกสารเกี่ยวข้องกับวิธีการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ตามหลักกัลยาณมิตรของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 ใช้การวิเคราะห์เอกสารที่เป็นหนังสือ ตำรา บทความ วารสาร งานวิจัย และ website

2. การสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 รูป/คน ด้วยการเลือกแบบเจาะจงโดยกำหนดเกณฑ์ในการคัดเลือก คือ 1) เป็นผู้อำนวยการโรงเรียน 2) พระสงฆ์ที่มีความรู้เกี่ยวกับหลักพุทธธรรม มีเครื่องมือวิจัยเป็นแบบสัมภาษณ์ และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหาตามแบบสัมภาษณ์

ขั้นตอนที่ 3 เสนอแนวทางการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ตามหลักกัลยาณมิตรของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 ดังนี้

1. ผู้วิจัยได้สรุปจากแบบสอบถามและสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ เป็นแนวทางการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพตามหลักกัลยาณมิตรของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาสภาพการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 ในภาพรวมทั้ง 6 ด้าน ครูมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านชุมชนกัลยาณมิตร ด้านโครงสร้างสนับสนุน ด้านการเรียนรู้/พัฒนาวิชาชีพ ด้านภาวะผู้นำร่วม ด้านวิสัยทัศน์ร่วม และด้านทีมร่วมแรงร่วมใจ สามารถสรุปในแต่ละด้าน ดังนี้

- 1.1 วิสัยทัศน์ร่วม พบว่า ครูมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เรียงจากมากไปหาน้อย 3 อันดับ ได้แก่ เกิดพลังการทำงานในเชิงอุดมการณ์ทางวิชาชีพร่วมกัน มีวิสัยทัศน์ร่วมเป็นการมองเห็นภาพ เป้าหมาย ทิศทาง เส้นทาง และสิ่งที่จะเกิดขึ้นจริง และการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นทิศทางเดียวกัน ข้อที่มีความคิดเห็นต่ำที่สุด ได้แก่ มีการขับเคลื่อน PLC ที่มีทิศทางร่วมกัน

1.2 ทีมร่วมแรงร่วมใจ พบว่า ครูมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เรียงจากมากไปหาน้อย 3 อันดับ ได้แก่ การทำงานเต็มไปด้วยบรรยากาศที่มีความสุข ไม่โดดเดี่ยว เป็นรูปแบบของทีม ทำงานแบบร่วมแรงร่วมใจทำให้ได้เพิ่มศักยภาพและทักษะในการ การทำงานแบบทีมร่วมแรงร่วมใจ เน้นการขับเคลื่อนแบบมีส่วนร่วม ข้อที่มีความคิดเห็นต่ำที่สุด ได้แก่ มีการพัฒนามาจากกลุ่มที่ทำงานร่วมกันอย่างสร้างสรรค์ จนทำให้เกิดเจตจำนงในการทำงานร่วมกัน

1.3 ภาวะผู้นำร่วม พบว่า ครูมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เรียงจากมากไปหาน้อย 3 อันดับ ได้แก่ ผู้นำเป็นแบบอย่างสร้างแรงบันดาลใจและมีความสุขกับการทำงานด้วยกัน กระจายอำนาจให้สมาชิก มุ่งพัฒนาการเรียนรู้ ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การสร้างมนต์เสน่ห์ในการทำงานมุ่งมั่นและทุ่มเทต่อการเติบโตของผู้อื่น ข้อที่มีความคิดเห็นต่ำที่สุด ได้แก่ ดูแลช่วยเหลือเกื้อกูลมีความเข้าใจในความรู้สึกของผู้อื่น

1.4 การเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ พบว่า ครูมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เรียงจากมากไปหาน้อย 3 อันดับ ได้แก่ การปรับความรู้ในงานทางวิชาชีพของตนเอง เรียนรู้ร่วมกันและนำสิ่งที่เรียนรู้ไปประยุกต์ใช้ สร้างบรรยากาศ การเรียนรู้ ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ข้อที่มีความคิดเห็นต่ำที่สุด ได้แก่ สมาชิกมีบทบาทจากผู้สอนเป็นผู้เรียนรู้ร่วมกับผู้เรียน

1.5 ชุมชนกัลยาณมิตร พบว่า ครูมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เรียงจากมากไปหาน้อย 3 อันดับ ได้แก่ ขยายความร่วมมือให้กว้างขวางออกไปจนถึงเครือข่ายที่สัมพันธ์กับชุมชน มีวิสัยทัศน์ร่วมกัน เป็นกลุ่มที่เหนียวแน่นจากภายใน ใช้ความเป็นกัลยาณมิตรเชิงวิชาการต่อกัน มุ่งเน้นความเป็นชุมชนแห่งความสุข สุขทั้งการทำงานและการอยู่ร่วมกัน ข้อที่มีความคิดเห็นต่ำที่สุด ได้แก่ เชื่อมโยงการพัฒนา PLC ไปกับวิถีชีวิตตนเองและวิถีชีวิตชุมชนอันเป็นพื้นฐานสำคัญของ สังคมฐาน การพึ่งพาตนเอง

1.6 โครงสร้างสนับสนุนชุมชนพบว่า พบว่า ครูมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เรียงจากมากไปหาน้อย 3 อันดับ ได้แก่ ออกแบบการทำงานร่วมกันที่บ่งบอกถึงความเป็น PLC มีโครงสร้างแบบวัฒนธรรมแบบกัลยาณมิตรทางวิชาการ มีการกำหนดขนาดของห้องเรียน หรือกลุ่มผู้เรียนให้เหมาะสม ข้อที่มีความคิดเห็นต่ำที่สุด ได้แก่ มีประสิทธิผลและนวัตกรรมการสอนในห้องเรียน

2. ผลการศึกษาวิธีการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพตามหลักกัลยาณมิตรของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1

2.1 วิสัยทัศน์ร่วม เปิดโอกาสให้ครูและผู้ที่เกี่ยวข้องได้ร่วมแสดงความคิดเห็น โดยวิสัยทัศน์สามารถนำไปปฏิบัติได้เป็นรูปธรรม ไม่ใช่เรื่องเพ้อฝัน ทุกคนสามารถร่วมปฏิบัติไปด้วยกันได้เป็นเครื่องือกำหนดทิศทางขององค์กรให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกัน ในด้านการจัดการเรียนการสอนโดยร่วมกันแสดงความคิดเห็นจากกลุ่มบรร คือ บ้าน วัด โรงเรียน

2.2 ทีมร่วมแรงร่วมใจ มีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ โดยองค์กรมีความสามารถร่วมแรงร่วมใจกันในการส่งเสริมการเรียนรู้ โดยทุกคนมีหน้าที่และความรับผิดชอบที่แตกต่างกันไปตามบทบาทและหน้าที่ได้รับมอบหมาย มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ สร้างข้อตกลงตัดสินใจแก้ไขปัญหา ร่วมรับผิดชอบในผลการปฏิบัติงานที่ได้ตัดสินใจร่วมกัน เปิดใจยอมรับในการแสดงความคิดเห็นที่แตกต่างของผู้อื่น

2.3 ภาวะผู้นำร่วม การทำงานของกลุ่มคนที่ผู้นำและผู้ตาม สามารถปรับเปลี่ยนบทบาทการทำงาน ร่วมกันเป็นทีม โดยมีภาวะผู้นำร่วมในสถานการณ์ที่ต้องการตัดสินใจร่วมกัน ผู้นำต้องมีความคิดสร้างสรรค์การตัดสินใจในภาวะที่มีความเสี่ยงโดยพื้นฐาน จากการทำงานเป็นทีม

2.4 การเรียนรู้/พัฒนาวิชาชีพ บุคลากรและผู้เกี่ยวข้องได้ลงมือปฏิบัติเป็นกลุ่มโดยมีสมาชิกกลุ่มที่มีความสามารถแตกต่างกันไปเพื่อเสริมสร้างสมรรถภาพการเรียนรู้ของแต่ละคน สนับสนุนให้มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกันจนบรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้ ให้มีปฏิสัมพันธ์ต่อกันและกันทำงานร่วมกันให้ประสบความสำเร็จมีการพูดคุยแก้ปัญหาตรวจสอบความเข้าใจเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการทำงาน

2.5 ชุมชนกัลยาณมิตร ผู้บริหารบูรณาการหลักพุทธธรรม โดยใช้หลักกัลยาณมิตรช่วยเหลือซึ่งกันและกันโดยไม่หวังสิ่งตอบแทนชี้แนะแนวทางในการเรียนรู้ให้สามารถปฏิบัติเป็นอย่างที่ดี รับฟังคำปรึกษา หรือวิพากษ์วิจารณ์ด้วยความอดทนและสิ่งสำคัญที่สุด ไม่แนะนำไปในแนวทางที่เสื่อมเสีย มีเจตนาที่มีร่วมกันคิดร่วมกันปฏิบัติ โดยผู้บริหารสามารถอธิบายสิ่งให้ง่ายได้เคยให้คำปรึกษาแนะนำว่ากล่าวตักเตือนในทิศทางที่ดีได้

2.6 โครงสร้างสนับสนุนชุมชน เป็นวัฒนธรรมองค์กรที่มีหลักกัลยาณมิตรทางวิชาการเสริมสร้างวิสัยทัศน์ให้แก่ครูและผู้บริหารเกิดบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ร่วมกัน มีความเป็นอิสระคล่องตัวในการเรียนรู้ มีระบบสารสนเทศ เพื่อการพัฒนาการเรียนรู้ของสถานศึกษาและจัดสรรปัจจัยสนับสนุนให้เอื้อต่อการเรียนรู้

3. แนวทางการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพตามหลักกัลยาณมิตรของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 ดังนี้

3.1 วิสัยทัศน์ร่วม การให้เกิดพลังการทำงานในเชิงอุดมการณ์ทางวิชาชีพร่วมกัน การมองเห็นภาพ เป้าหมาย ทิศทาง เส้นทาง และสิ่งที่จะเกิดขึ้นจริง การพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นทิศทางเดียวกัน เปิดโอกาสให้ครูได้ร่วมแสดงความคิดเห็น สามารถร่วมปฏิบัติไปด้วยกันได้เป็นเครื่องมือกำหนดทิศทางขององค์กรให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกันในด้านการจัดการเรียนการสอน

3.2 ทีมร่วมแรงร่วมใจ การทำงานเต็มไปด้วยบรรยากาศที่มีความสุข ไม่โดดเดี่ยว เป็นรูปแบบของทีม ทำงานแบบร่วมแรงร่วมใจทำให้ได้เพิ่มศักยภาพและทักษะในการทำงาน การทำงานแบบทีมร่วมแรงร่วมใจ เน้นการขับเคลื่อนแบบมีส่วนร่วม บุคลากรที่มีความรู้ความสามารถในการส่งเสริมการเรียนรู้ตามบทบาทและหน้าที่ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ สร้างข้อตกลงตัดสินใจแก้ไขปัญหา เปิดใจยอมรับในการแสดงความคิดเห็นที่แตกต่างของผู้อื่น

3.3 ภาวะผู้นำร่วม ผู้นำเป็นแบบอย่างสร้างแรงบันดาลใจและมีความสุขกับการทำงานด้วยกัน กระจายอำนาจให้สมาชิก มุ่งพัฒนาการเรียนรู้ ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สร้างมนต์ศานในการทำงานมุ่งมั่นและทุ่มเทต่อการเติบโตของผู้อื่น ปรับเปลี่ยนบทบาทการทำงานร่วมกันเป็นทีมในสถานการณ์ที่ต้องการตัดสินใจร่วมกัน มีความคิดสร้างสรรค์การตัดสินใจในภาวะที่มีความเสี่ยง

3.4 การเรียนรู้พัฒนาวิชาชีพ การปรับความรู้ในงานทางวิชาชีพของตนเอง เรียนรู้ร่วมกันและนำสิ่งที่เรียนรู้ไปประยุกต์ใช้สร้างบรรยากาศ การเรียนรู้ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน สร้างสมรรถภาพการเรียนรู้ของแต่ละคน สนับสนุนให้มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกันจนบรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้ ให้มีปฏิสัมพันธ์ต่อกันและกันทำงานร่วมกัน

3.5 ชุมชนกัลยาณมิตร การขยายความร่วมมือให้กว้างขวางออกไปจนถึงเครือข่ายที่สัมพันธ์กับชุมชน มีวิสัยทัศน์ต่อกัน เป็นกลุ่มที่เหนียวแน่นจากภายในใช้ความเป็นกัลยาณมิตรเชิงวิชาการต่อกัน มุ่งเน้นความเป็นชุมชนแห่งความสุข สุขทั้งการทำงานและการอยู่ร่วมกัน ผู้บริหารบูรณาการหลักพุทธธรรม โดยใช้หลักกัลยาณมิตรมีเจตนาที่มีร่วมกันคิดร่วมกันปฏิบัติ

3.6 โครงสร้างสนับสนุนชุมชน การออกแบบการทำงานร่วมกันที่บ่งบอกถึงความเป็น PLC มีโครงสร้างแบบวัฒนธรรมแบบกัลยาณมิตรทางวิชาการ กำหนดขนาดของห้องเรียน หรือกลุ่มผู้เรียนให้เหมาะสมเป็นวัฒนธรรมองค์กรที่มีหลักกัลยาณมิตรทางวิชาการ ความเป็นอิสระคล่องตัวในการเรียนรู้มีระบบสารสนเทศเพื่อการพัฒนาการเรียนรู้ของสถานศึกษาและจัดสรรปัจจัยสนับสนุนให้เอื้อต่อการเรียนรู้

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่อง การบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพตามหลักกัลยาณมิตรของ ครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 สามารถนำมาอภิปรายผล ได้ดังนี้

1. ผลการศึกษาสภาพการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 ในภาพรวมทั้ง 6 ด้าน มีสภาพการบริหารจัดการอยู่ในระดับมาก คือ 1) ด้านวิสัยทัศน์ร่วม 2) ด้านทีมร่วมแรงร่วมใจ 3) ด้านภาวะผู้นำร่วม 4) ด้านการเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ 5) ด้านชุมชนกัลยาณมิตร 6) ด้านโครงสร้างสนับสนุนชุมชน ผลการวิจัยดังกล่าวในข้างต้นสะท้อนให้เห็นว่าครูมีความคิดเห็นภาพรวมต่อสภาพการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพอันเนื่องมาจากครูเกิดพลังการทำงานในเชิงอุดมการณ์ทางวิชาชีพร่วมกัน มีการทำงานเต็มไปด้วยบรรยากาศที่มีความสุข โดยผู้นำเป็นแบบอย่างสร้างแรงบันดาลใจและมีความสุขกับการทำงานด้วยกันและกระจายอำนาจให้สมาชิก มีการปรับความรู้ในงานทางวิชาชีพของตนเองขยายความร่วมมือให้กว้างขวางออกไปจนถึงเครือข่ายที่สัมพันธ์กับชุมชน มีวิสัยทัศน์ต่อกันออกแบบการทำงานร่วมกันที่บ่งบอกถึงความเป็น PLC สอดคล้องกับแนวคิดของวิจารณ์ พานิช (2559) ที่กล่าวว่า ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพคือกระบวนการต่อเนื่องที่ครูและนักการศึกษาทำงานร่วมกันในวงจรของการร่วมกันตั้งคำถามและการทำวิจัยเชิงปฏิบัติการเพื่อบรรลุผลการเรียนรู้ที่ดีขึ้นของนักเรียน โดยมีความเชื่อว่าหัวใจของการพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนให้ดีขึ้นอยู่ที่การเรียนรู้ที่ฝังอยู่ในการทำงานของครูและนักการศึกษา และสอดคล้องกับงานวิจัยของพระมหาสุธีรวัชรินทร์ อินธิแสง (2556) ที่ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานครใช้หลักกัลยาณมิตรธรรมอยู่ในระดับมากดังนั้นแล้ว เมื่อพิจารณาโดยภาพรวมพบว่าทุกด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย ได้แก่ รู้จักพูดให้ได้ผล ผู้นำยกย่องผู้นำรัก ผู้ดูแลถ้อยคำได้ล้าลึกได้ ผู้ชักนำในอธฺฐานะ ผู้อดทนต่อถ้อยคำ และผู้นำเคารพ ผู้บริหารทุกท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถในการบริหารจัดการงานในองค์กรของตน แต่จะมีเพียงร้อยละเดียวที่ไม่ได้ เพราะผู้บริหารต้องทำงานร่วมกับคนเป็นจำนวนมาก ทั้งเพื่อนร่วมงาน หรือแม้แต่ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาก็ตามจึงจำเป็นที่จะต้องมีความรู้จริยธรรมอันดีในการบริหารจัดการเพื่อให้ทุกฝ่ายได้ทำงานร่วมกันอย่างมีความสุข

2. ผลการศึกษาวิธีการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพตามหลักกัลยาณมิตรของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 ประกอบด้วย 1) ด้านวิสัยทัศน์ร่วม เปิดโอกาสให้ครูและผู้ที่เกี่ยวข้องได้ร่วมแสดงความคิดเห็น โดยวิสัยทัศน์สามารถนำไปปฏิบัติได้เป็นรูปธรรม 2) ทีมร่วมแรงร่วมใจ มีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถโดยองค์กรมีความสามารถร่วมแรงร่วมใจกันในการส่งเสริมการเรียนรู้ 3) ภาวะผู้นำร่วม การทำงานของกลุ่มคนที่ผู้นำและผู้ตาม สามารถปรับเปลี่ยนบทบาทการทำงาน ร่วมกันเป็นทีม 4) การเรียนรู้/พัฒนาวิชาชีพ บุคลากรและผู้เกี่ยวข้องได้ลงมือปฏิบัติเป็นกลุ่มโดยมีสมาชิกกลุ่มที่มีความสามารถแตกต่างกันไป 5) ชุมชนกัลยาณมิตร ผู้บริหารบูรณาการหลักพุทธธรรม โดยใช้หลักกัลยาณมิตร ช่วยเหลือซึ่งกันและกันโดยไม่หวังสิ่งตอบแทนชี้แนะแนวทางในการเรียนรู้ให้สามารถปฏิบัติ

เป็นอย่างไรดี 6) โครงสร้างสนับสนุนชุมชน เป็นวัฒนธรรมองค์กรที่มีหลักกัลยาณมิตรทางวิชาการ เสริมสร้างวิสัยทัศน์ให้แก่ครูและผู้บริหาร จากผลการวิจัยในเบื้องต้นวิธีการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพตามหลักกัลยาณมิตร โดยผู้บริหารสถานศึกษาและครูมีวิสัยทัศน์ร่วมกันและผู้บริหารเปิดโอกาสให้ครูได้ร่วมแสดงความคิดเห็น บุคลากรที่ร่วมแรงร่วมใจในการส่งเสริมการเรียนรู้ เปิดใจยอมรับในการแสดงความคิดเห็นที่แตกต่างของผู้อื่น โดยผู้นำและผู้ตามสามารถปรับเปลี่ยนบทบาทการทำงาน ผู้นำมีความคิดสร้างสรรค์ในการตัดสินใจ เสริมสร้างสมรรถภาพการเรียนรู้ของแต่ละคนสนับสนุนให้มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน จนบรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้ด้วยหลักกัลยาณมิตรเป็นวัฒนธรรมองค์กรทางวิชาการเพื่อการพัฒนาการเรียนรู้ของสถานศึกษาและจัดสรรปัจจัยสนับสนุนให้เอื้อต่อการเรียนรู้ โดยผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของอำนาจ เหลื่อน้อย (2561) ที่ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนมาตรฐานสากล 3 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 ส่วนนำ ประกอบด้วย หลักการพื้นฐานของการบริหารจัดการชุมชนแห่ง การเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนมาตรฐานสากล และวัตถุประสงค์ของรูปแบบการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนมาตรฐานสากล ส่วนที่ 2 เนื้อหา ประกอบด้วย ภาวะผู้นำ, เรียนรู้และพัฒนาวิชาชีพ ชุมชนกัลยาณมิตร การทำงานเป็นทีม การมีวิสัยทัศน์ร่วม และโครงสร้างการพัฒนาชุมชน และส่วนที่ 3 เงื่อนไขความสำเร็จ

3. แนวทางการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพตามหลักกัลยาณมิตรของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 ประกอบด้วย 1) วิสัยทัศน์ร่วมเกิดพลังการทำงานในเชิงอุดมการณ์ทางวิชาชีพร่วมกัน 2) ทีมร่วมแรงร่วมใจ การทำงานเต็มไปด้วยบรรยากาศที่มีความสุขไม่โดดเดี่ยว 3) ภาวะผู้นำร่วม ผู้นำเป็นแบบอย่างสร้างแรงบันดาลใจและมีความสุขกับการทำงานด้วยกัน 4) การเรียนรู้พัฒนาวิชาชีพ การปรับความรู้ในงานทางวิชาชีพของตนเองเรียนรู้ร่วมกันและนำสิ่งที่เรียนรู้ไปประยุกต์ใช้ 5) ชุมชนกัลยาณมิตร ขยายความร่วมมือให้กว้างขวางออกไปจนถึงเครือข่ายที่สัมพันธ์กับชุมชน 6) โครงสร้างสนับสนุนชุมชน ออกแบบการทำงานร่วมกันที่บ่งบอกถึงความเป็น PLC โดยผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของพิเชฐ เกษวงษ์ (2556) ที่ผลการวิจัยพบว่า แนวทางการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 ประกอบด้วย 1) การสร้างจุดเริ่มแห่งความร่วมมือร่วมใจ 2) การจัดให้ครูมีโอกาสเสวนาใคร่ครวญระหว่างกัน 3) การส่งเสริมให้มีการรวมกลุ่มเพื่อบ่มเน้นที่การเรียนรู้ของนักเรียน 4) การส่งเสริมให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ด้านค่านิยมและปทัสถานร่วม และ 5) การสนับสนุนให้มีการร่วมมือกันในการทำงาน เช่น ส่งเสริมการรวมกลุ่มเพื่อแก้ปัญหาาร่วมกันของครูโดยแนวทางทั้ง 5 ด้านมีความเหมาะสมและมีความเป็นไปได้ทุกรายการ

องค์ความรู้การวิจัย

องค์ความรู้จากการวิจัยครั้งนี้เป็นการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพตามหลักกัลยาณมิตรของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 สรุปคือ DOTVKL Model ดังนี้

D (Development) การเรียนรู้/พัฒนาวิชาชีพ การพัฒนาการจัดการเรียนรู้ประยุกต์ใช้องค์ความรู้สร้างบรรยากาศการเรียนรู้ร่วมกัน

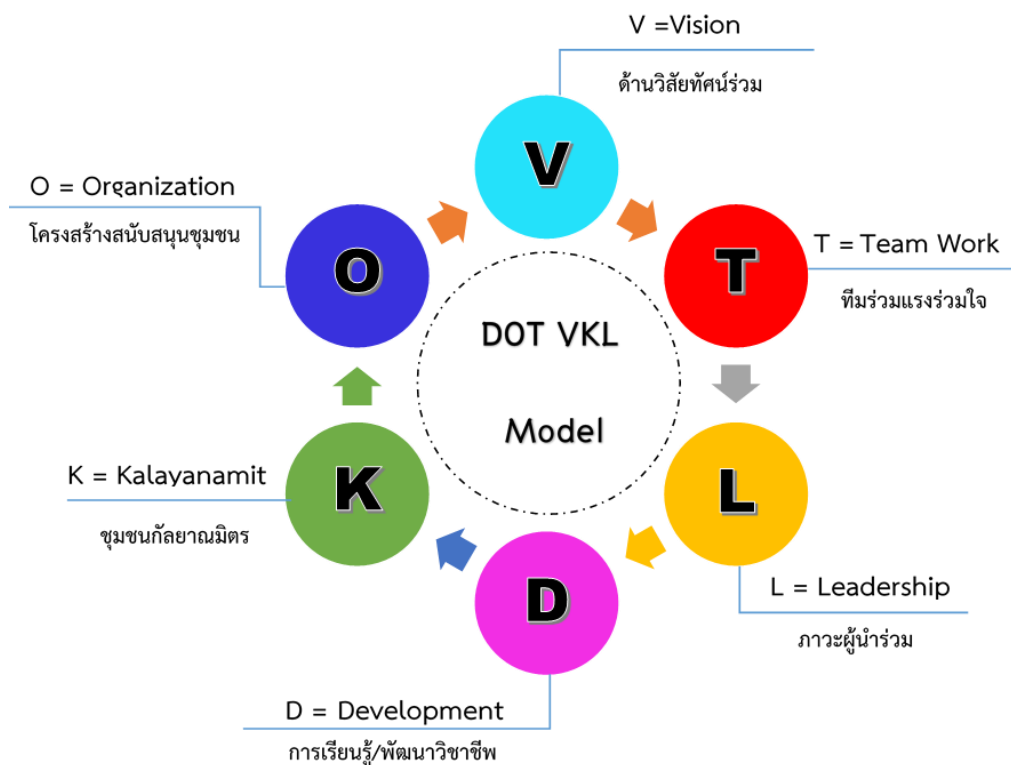
O (Organization) โครงสร้างสนับสนุนชุมชน การทำงานที่บ่งบอกถึงความเป็น PLC มีโครงสร้างแบบวัฒนธรรมกัลยาณมิตร มีระบบสารสนเทศ เพื่อการพัฒนาการเรียนรู้ จัดสรรปัจจัยสนับสนุนให้เอื้อต่อการเรียนรู้

T (Team Work) ทีมร่วมแรงร่วมใจ การทำงานเป็นทีม เพิ่มศักยภาพและทักษะในการทำงาน เน้นการขับเคลื่อนแบบมีส่วนร่วม ตามบทบาทและหน้าที่ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ เปิดใจยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น

V (Vision) ด้านวิสัยทัศน์ร่วม เกิดพลังร่วมกัน มองเห็นเป้าหมาย พัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนร่วม แสดงความคิดเห็น กำหนดทิศทางขององค์กร

K (Kalayanamit) ชุมชนกัลยาณมิตร สร้างเครือข่ายที่สัมพันธ์กับชุมชน ใช้ความเป็นกัลยาณมิตรเชิงวิชาการ มุ่งเน้นความเป็นชุมชนแห่งความสุข โดยใช้หลักกัลยาณมิตร ร่วมกันคิด ร่วมกันปฏิบัติ

L (Leadership) ภาวะผู้นำร่วม ผู้นำเป็นแบบอย่างการทำงาน กระจายอำนาจ มุ่งพัฒนาการเรียนรู้ สร้างมนต์ทัศน์ ปรับเปลี่ยนบทบาท มีความคิดสร้างสรรค์ สรุปดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 DOTVKL Model

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 สภาพการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 ด้านวิสัยทัศน์ร่วม ที่มีระดับต่ำสุด คือ มีการขับเคลื่อน PLC ที่มีทิศทางร่วมกัน เหตุนี้ สถานศึกษาควรพัฒนาครูให้มีความร่วมมือในการขับเคลื่อน PLC มากขึ้น

1.2 สภาพการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 ด้านที่มาร่วมแรงร่วมใจ ที่มีระดับต่ำสุด คือ มีการพัฒนามาจากกลุ่มที่ทำงานร่วมกันอย่างสร้างสรรค์ จนทำให้เกิดเจตจำนงในการทำงานร่วมกัน เหตุนั้น สถานศึกษาควรพัฒนาครูให้มีกิจกรรมการมีส่วนร่วมมากขึ้น

1.3 สภาพการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 ด้านภาวะผู้นำร่วม ที่มีระดับต่ำสุด คือ ดูแลช่วยเหลือเกื้อกูลมีความเข้าใจในความรู้สึกของผู้อื่น เหตุนั้น สถานศึกษาควรพัฒนาครูเกี่ยวกับภาวะผู้นำให้มีความเข้าใจเพื่อนร่วมงาน

1.4 สภาพการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 ด้านการเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ ที่มีระดับต่ำสุด คือ สมาชิกมีบทบาทจากผู้สอนเป็นผู้เรียนรู้ร่วมไปกับผู้เรียน เหตุนั้น สถานศึกษาควรพัฒนาครูให้มีความรู้ความสามารถในการเรียนรู้รอบด้าน

1.5 สภาพการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 ด้านชุมชนกัลยาณมิตร ที่มีระดับต่ำสุด คือ เชื่อมโยงการพัฒนา PLC ไปกับวิถีชีวิตตนเองและวิถีชีวิตชุมชนอันเป็นพื้นฐานสำคัญของ สังคมฐาน การพึ่งพาตนเอง เหตุนั้น สถานศึกษาควรพัฒนาครูให้มีการดำรงชีวิตเป็นอยู่ด้วยการพึ่งพาตนเอง

1.6 สภาพการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 ด้านโครงสร้างสนับสนุนชุมชน ที่มีระดับต่ำสุด คือ มีประสิทธิผลและนวัตกรรมการสอนในห้องเรียน เหตุนั้น สถานศึกษาควรพัฒนาครูให้มีการสร้างนวัตกรรมในการสอนมากขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับกระบวนการขับเคลื่อน PLC ให้มีทิศทางร่วมกัน

2.2 ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับกระบวนการประเมินประสิทธิผลและนวัตกรรมชุมชนแห่งการเรียนรู้วิชาชีพ

เอกสารอ้างอิง

- กัสมัสส์ อาแด. (2561). การพัฒนารูปแบบชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพด้วยกระบวนการวิจัยปฏิบัติการแบบร่วมมือร่วมพลัง ในโรงเรียนประถมศึกษา. คุษณินพนธ์ปริญาคุษณินพนธ์. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ณรงค์ อภัยใจ. (2560). รูปแบบการบริหารจัดการศึกษา เพื่อส่งเสริมอาชีพสำหรับเด็กด้อยโอกาสโรงเรียนในโครงการตามพระราชดำริ. คุษณินพนธ์ครุศาสตรคุษณินพนธ์. มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.
- นันทน์ภัส ชัยสงคราม. (2561). การเสริมสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพทางการศึกษาในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรีเขต 1. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์.
- พระธรรมปิฎก (ป. อ. ปยุตโต). (2545). พุทธศาสนากับการแนะแนว. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพมหานคร: กรมวิชาการ.
- พระมหาสุธีรวัชรินทร์ อิทธิแสง. (2556). หลักกัลยาณมิตรธรรมของผู้บริหารในโรงเรียนประถมศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.
- พิเชฐ เกษวงษ์. (2556). การนำเสนอแนวทางการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- วิจารณ์ พานิช. (2559). บันทึกชีวิตครูสู่ชุมชนแห่งการเรียนรู้. กรุงเทพมหานคร: เอสอาร์.พรินต์ติ้งแอนด์โปรดักส์.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2560). คู่มือการอบรมการขับเคลื่อนกระบวนการ PLC (Professional learning community) “ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ” สู่สถานศึกษา. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- สุวิมล สพฤกษ์ศรี. (2561). ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพโดยผสมผสานเทคโนโลยีเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้โดยใช้ศิลปะเป็นฐานที่ส่งเสริมความสามารถในการสร้างสรรค์นวัตกรรมของนักเรียนระดับประถมศึกษา. คุษณินพนธ์ปรัชญาคุษณินพนธ์. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- อำนาจ เหลื่อน้อย. (2561). รูปแบบการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนมาตรฐานสากล. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรคุษณินพนธ์. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- เอกพล อยู่ภักดี และวัลลภา อารีรัตน์. (2560). ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 30. วารสารวิจัยมหาวิทยาลัยขอนแก่น (ฉบับบัณฑิตศึกษา) สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์. 5(5-2). 37.
- Krejcie, R. V. & Morgan, D. W. (1970). Determining Sample Size for Research Activities. *Educational and Psychological Measurement*. 30(3). 607-610.
- Nicole (2012). Creating foundations for collaboration in schools: Utilizing professional Learning communities to support teacher candidate learning and visions of teaching. *Teaching and Teacher Education*. 22. 26-38.